

[Peter Larsen.]

om, at reglerne i skitsen vedrørende landbruget ikke kunne holde efter 1970. Vi må vel have lov til at sætte et spørgsmålstegn derved. Vi ved endnu ikke, hvor lang tid der går, før man fører de endelige landbrugsordninger ud i livet, og om man på dette specielle område vil være færdig i 1970. Men da vi er inde på en tanke af lignende karakter, er det jo netop derfor, at vi har søgt at opstille et organ, der skulle kunne virke, hvis det andet indtraf i 1970; og i denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at det glædede mig overordentlig meget, at den højtærede justitsminister ikke kommenterede de bemærkninger, vi gjorde vedrørende de norske forhold. Jeg tager det som udtryk for, at den højtærede minister er enig med de norske embedsmænd i, at denne ordning vil kunne holde deroppe, og derfor er det, vi fra oppositionens side mener, at vi herved kunne tillempere reglerne, så de kunne gælde her.

Må jeg til den højtærede landbrugsminister sige, at han gav jo tydeligt udtryk for, at han ikke delte min bekymring for industriens forhold, og gjorde her gældende, at det går jo meget godt. Det kan jeg i og for sig ikke være uenig i, men dette, at det går godt i øjeblikket, er et højest ejendommeligt og dårligt argument for at komme med et forslag om ændring; der får det til at gå dårligere, og jeg forstår slet ikke, når det går så godt i øjeblikket, hvorfor man så absolut vil komme med en ændring, som ministeren ikke kan være uvidende om at industrien er meget betænkelig ved, og det var denne betænkelighed, jeg gav udtryk for at vi fra venstres side delte.

Den højtærede landbrugsminister talte endelig sådan lidt hånligt om den skitse; oppositionen har fremlagt, og kommenterede her vore tanker vedrørende erhvervelse af ejendom og gav udtryk for, at som de var formuleret, ville disse bestemmelser også kræve en hel del administration. Dertil vil jeg gerne føje, at for det første venter venstre ikke det store ryk udefra, selv om vi kommer med i fællesmarkedet. Hvor meget arbejde disse jordbrugsnavn vil få, afhænger af, hvor mange der kommer udefra. Forskellen mellem regeringens og vore synspunkter er den enkle, at regeringen på

nuværende tidspunkt vil bygge hele administrationsapparatet op, så man på alle områder skal administrere, kontrollere og bestemme, som det er fremhævet, en gennemgribende foranstaltning, hvor vi i stedet vil skabe et organ, der kan træde i funktion, hvis der bliver behov for det. Det er en væsentlig forskel fra det, regeringen her tilstræber.

Ministeren var så inde på, at venstre var et meget bevægeligt parti. Jeg tager dette til indtægt, for det må være et dårligt parti, der ikke er i stand til med bevarelse af sit principielle grundlag at forme sin politik, så den passer til den nye tids krav. Jeg kan i denne forbindelse ikke dy mig for at minde den højtærede landbrugsminister om det gamle ord: hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med, for jeg vil dog have lov til at hævde, at selv om venstre tilstræber en fornyelse, så holder vi dog ikke i den grad udsalg af gamle standpunkter, som det radikale venstre har gjort på sit landsmøde. Jeg skal ikke kommentere dette yderligere ved denne lejlighed, men nævner det blot til sammenligning med den bevægelighed, der nu engang må være i et parti.

Der er intet nyt fra venstres side i den landbrugspolitik, vi skitserede. Vi erklærede os enig med landbokommissionen sidste sommer, men ministeren ved, at det var et kompromis, og at venstre, hvis der var mulighed for det, ville have haft højere sammenlægningsgrænser. Det er ønsket om disse højere sammenlægningsgrænser, der er kommet til udtryk i de skitseforslag, vi har stillet for at undgå den megen administration og de mange dispensationer, som jordlovsudvalget behandler daglig, netop fordi de generelle regler for sammenlægning ikke er tilstrækkelige til løsning af det problem, vi står i.

Den højtærede minister sluttede med at sige, at han anså det for vigtigt og nødvendigt, at lovforslagene gennemføres nu. Det vil altså sige, at vi står over for en snarligt fuldført kendsgerning. Vi erkender fra venstres side, at regeringen har flertallet og kan gøre, hvad den vil, men vi vil spørge, om det er klogt at spille stærk mand her. Er det klogt at uddybe modsætningerne i befolkningen på den måde, som regeringen her lægger op til? Vi tror ikke, at befolk-